

عنوان مقاله:

ارزیابی آلودگی نهشته های تالاب های جنوب و سواحل باختری دریاچه ارومیه

محل انتشار:

دوفصلنامه رخساره های رسوبی، دوره 14، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسندگان:

محمود شرفی - استاد یار گروه زمین شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه هرمزگان، بندرعباس، ایران

راضیه لک - دانشیار پژوهشکده علوم زمین، سازمان زمین شناسی کشور، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

دریاچه ارومیه که یک فرورفتگی زمین ساختی در شمال باختر ایران است که سالانه دریافت کننده مقادیر زیادی رسوبات فرسایش یافته از ساختارهای زمین شناسی و مواد باطله حاصل از فعالیت های صنعتی، معدن کاری و کشاورزی است. در این پژوهش، تعداد ۱۵ نمونه سطحی از رسوبات ماسه ای و ماسه گلی به صورت متمرکز از ناحیه مورد مطالعه برداشت و تحت آنالیز عنصری قرار گرفته است. بر مبنای میانگین تمرکز عناصر فلزی در رسوبات ناحیه مورد مطالعه، شدت آلوده کننده های فلزی به ترتیب شامل $Al > Fe > Mn > Ba > Cr$ و Ni به ویژه در ایستگاه های جنوبی و جنوب باختری دریاچه در حد بالاتری از consensus-based PEC و استاندارد ایران بوده که بیانگر احتمال نسبتا بالای بروز اثرات زیستی نامطلوب این فلزات در این ایستگاه ها است. میانگین عامل غنی شدگی در ایستگاه های مورد مطالعه تاثیر فعالیت های صنعتی و معدن کاری در غنی شدگی بیشتر عناصر فلزی به ویژه Cr ، Ni و Cu (آلودگی متوسط تا نسبتا شدید) در ایستگاه های جنوبی و جنوب باختری و Cu (نسبتا شدید) در سایت جبل را نشان می دهد. میانگین عامل غنی شدگی برای عناصر Cr ، Cu ، Ni و تا حدی Mn به ویژه در ایستگاه های جنوبی و جنوب باختری دریاچه آلودگی متوسط تا قابل توجه را نشان می دهد. درجه آلودگی اصلاح شده برای تمامی ایستگاه ها به جز ایستگاه جبل کندی در جنوب باختر دریاچه که دارای آلودگی متوسط است، آلودگی پایین را نشان می دهد. عامل تجمع زمین شناختی برای تمامی ایستگاه ها در حد عدم آلودگی تا آلودگی متوسط است. به طور کلی، غلظت عناصر فلزی سمی در رسوبات مورد مطالعه (به جز Cu و Ni) به لحاظ مخاطرات زیست محیطی پایین است.

کلمات کلیدی:

دریاچه ارومیه، ژئوشیمی رسوبی، آلودگی، آنالیز خوشه ای

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1631802>

